Dziennik ustaw Państwa

dla

królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Zeszyt XI. — Wydany i rozesłany dnia 31 marca 1870.

31.

Dokument koncesyi z dnia 7 września 1869,

na budowę i ruch parowej kolei żelaznej z Salzburga do Hallein, łączącej się z koleją Cesarzowej Elżbiety.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryi,

Apostolski król Węgier, król Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiąże Austryi; Wielki książe Krakowa, książe Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainy Bukowiny, Górnego i Dolnego Szląska; Wielki książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; uksiążecony Hrabia Habsburga i Tyrolu; itd., itd., itd.

Gdy Karol Sch w arz podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na budowę i ruch parowej kolei żelaznej z Salzburga do Hallein, łączącej się z koleją Cesarzowej Elżbiety, widzimy się spowodowani ze względu na pożyteczność tego przedsiębiorstwa, udzielić wspomnionemu petentowi niniejszą koncesyę, na zasadzie ustawy z dnia 20 maja 1869 (Dz. u p. Nr. 82 z r. 1869) o uwolnieniu nowych linii kolejowych od podatków, jak następuje:

§. 1. Nadajemy koncesyonaryuszowi prawo budowy i ruchu parowej kolei żelaznej

z Salzburga do Hallejn łączącej się z koleją Cesarzowej Elżbiety.

§. 2. Budowa i urządzenia ruchu tej kolei mają być wykonane według szczegółowych planów zatwierdzonych przez ministeryum handlu.

W szczególności należy także przy budowie stosować się do wymagań jakie postawi ministeryum handlu, jakoteż do istniejących ogólnych przepisów budowniczych i policyjnych.

Pozwolenie na zmiany w planach budowy zastrzega się na rzecz administracyi państwa, jeżeli takowe w skutek rezultatu rewizyi technicznej, tudzież obejścia śladu przez komisyę (Polaisch.)

polityczna w myśl przepisu §. 6 ustawy o koncesyach na koleje żelazne *) okażą się potrzebnemi w interesie publicznego obrotu, i dla zabezpieczenia trwałości kolei, tudzież dla zadośćuczynienia postanowieniom prawnym.

Gdyby przy wykonaniu budowy okazało się, że ze względów ekonomicznych lub ze względu na ruch, potrzebną lub pożądaną jest zmiana śladu kolei lub planów szczegółowych, która jednak nie zmienia kierunku kolei oznaczonego w §. 1. i w ogólności w obec śladu zatwierdzonego, nie może istotnie pogorszyć stosunków poziomu i kierunku, do zmiany takiej potrzeby pozyskać pozwolenie administracyj państwa.

Budowa podziemna całej linii może być ograniczona na pokład tylko pod jednę kolej.

Administracya państwa ma prawo domagać się wzniesicnia budowy podziemnej pod drugą kolej, tudzież położenia tejże w miejscach, w których uzna tego potrzebę, jeżeli w ciągu dwóch po sobie następujących lat roczny dochód surowy z jednej mili przewyższy sume 140.000 złr. srebrem.

Co do użytkowania dworców kolei już istniejących, lub koncesyonowanych w miejscach zetknięcia się kolei, jakoteż co do urządzenia służby ruchu w miejscach komunikacyi przejściowej, koncesyonaryusz zobowiązuje się zawrzeć ugodę z interesowanemi administracyami kolei. Koszta budowy w razie potrzeby rozszerzenia dworców obcych kolci ponosi koncesyonaryusz.

W braku umowy zastrzega się na rzecz administracyi państwa prawo ustanowienia warunków co do wzajemnego używania wagonów sąsiednich kolei krajowych i co do punktów

połączenia kolei prowadzących z kopalni i innych na własną potrzebę.

§. 3. Koncesyonaryusz zobowiązuje się rozpocząć budowę koncesyonowanej kolei w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego a ukończyć w przeciągu dalszych ośmnastu miesięcy i gotową kolej oddać na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania koncesyonaryusz winien zabezpieczyć na żądanie admi-

nistracyi państwa złożeniem kaucyi w sumie 100.000 złr. w. a.

. Ta kwota kaucyjna winna być złożona w gotowiźnie albo w papierach giełdowych według wartości obiegowej lub w wexlach wypłacalnych przez bank.

Akta i dokumenta z tego powodu spisać się mające, wolne są od opłat i stempli.

§. 4. Wcelu doprowadzenia do skutku kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyunaryuszowi prawo wywłaszczenia według postanowień odnośnych przepisów prawnych.

Ma być także przyznane koncesyonaryuszowi podobne prawo co do budowy kolei bocznych prowadzonych do poszczególnych zakładów przemysłowych, jeżeliby administracya

państwa ze względu na interes publiczny uznała potrzebe budowy takich kolei.

§. 5. Przy budowie i ruchu kolei koncesyonowanej, winien koncesyonaryusz trzymać się osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, jakoteż istniejących w tym względzie ustaw i rozporządzeń (mianowicie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 i regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 ***), tudzież ustaw i rozporządzeń jakie w przyszłości mogą być wydane.

§. 6. W szczególności zaś, według przepisu §. 68 rzeczonego regulaminu ruchu kolei żelaznych, koncesyonaryusz winien przewozić bezpłatnie pocztę i służbę pocztowa, przyczem administracya pocztowa ma prawo oznaczać dla pociagów odchodzacych codziennie

ze stacyi końcowych godzine odjazdu i szybkość w każdym kierunku.

Jeżeli do służby pocztowej potrzeba więcej jak jednego ośmiokołowego, lub dwóch czterokołowych wagonów, koncesyonaryusz otrzyma za każdy następny wagon wynagrodzenie od mili według słuszności ułożyć się mające.

Dziennik ustaw państwa z roku 1854, Nr. 238.
Dziennik ustaw państwa z roku 1852, Nr. 1.

Jeżeli administracya pocztowa uzna potrzebę zaprowadzenia na kolei koncesyonowanej poczty przenośnej, jaka istnieje już na innych kolejach austryackich, natenczas koncesyonaryusz winien bezpłatnie dostarczyć i utrzymywać zamiast zwykłych ośmio- lub czterokołowych wagonów, potrzebne do tego celu wagony ośmio- lub czterokołowe, urzadzone dla poczty przenośnej według wymagania administracyi pocztowej.

Do pelnienia służby pocztowej w stacyach odbioru i wydawania listów ma być wyznaczone bezpłatnie stosowne biuro w gmachu kolei żelaznej, a co się tyczy zaspokojenia

innych potrzeb, jakieby się w tym celu okazały, będzie zawarta osobna umowa.

Koncesyonaryusz jest nadto obowiązany przewozić i oddawać we właściwych stacyach, bez osobnego wynagrodzenia, przesylki pocztowe, odchodzące bez asystencyi urzędników pocztowych lub sług, z wyjatkiem przesyłek wartościowych.

Korespondencye odnoszące się do zarządu kolci, prowadzone między dyrekcyą kolei (radą zawiadowczą) a jej podrządnemi organami, lub korespondencye tych ostatnich miedzy

soba, mają być przewożone na właściwej linii kolei przez sług kolejowych.

§. 7. Koncesyonaryusz zobowiazuje się pozwolić administracyi telegrafów państwowych prowadzić linie telegraficzne wzdłuż kolei na jego gruncie bez osobnego wynagrodzenia.

Administracya telegrafów winna jednak porozumieć się z koncesyonaryuszem co do miejsca na prowadzenie linii.

Nadto koncesyonaryusz winien wziąść na siebie bez osobnego wynagrodzenia czuwanie nad zbudowaną linią telegraficzną i polecić to służbie kolejowej.

Natomiast koncesyonaryusz ma prawo przymocować do pali telegrafów państwa, druty

telegrafów ruchu.

Używanie telegrafów ruchu ogranicza się wyłącznie na korespondencye odnoszące się do ruchu kolei, jeżeli administracya państwa nie wyda osobnego rozporządzenia, dotyczącego depeszy państwowych, tudzież jeżeli nie zostanie zawarta umowa odnosząca się do depeszy prywatnych; używanie telegrafów ruchu, zostaje przeto pod wpływem i nadzorem administracyi państwa.

§. 8. Wysokość cen jazdy i przewozu towarów poddaje się następującym ograniczeniom:

Taryfa maxymalna od mili austryackiej a mianowicie dla podróżnych, od osoby:

w pierwszej klasie 38 ct. wal. austr. " drugiej " 27 " " " trzeciej " 18 " " " trzeciej " 18 " " " czwartej " (miejsca stojące) 12 " "

Dla pociągów pospiesznych które składać się winny przynajmniej z wagonów I i II klasy mogą być taryfy te podwyższone o 20 prc. pod warunkiem, że szybkość zachowywać się mająca przy tych pociągach pospiesznych, nie będzie mniejszą niż przeciętna szybkość jazdy pociągów pospiesznych na innych kolejach austryackich.

Taryfa maxymalna dla towarów przy zwykłej szybkości od cetnara celnego i mili

3 ct. wal. austr.

Wyjątkowo wyznaczają się następujące ceny frachtu dla przedmiotów poniżej wymienionych, jeżeli wagony będą niemi zupełnie napełnione:

a) Od zboża, soli, drzewa budowniczego i do rznięcia, żelaza i wyrobów żelaznych w ogólności 21/2 ct. wal. austr.

b) Od węgla kamiennego, koksu, torfu prasowanego, żywicy i spławów żelaznych, kamieni wapiennych i budulcowych 2 ct. wal. austr., od cetnara i mili.

Jako opłata za expedycyę pobierane będą przy wszelkich towarach 2 ct. od cetnara celnego, w którą to kwotę jest już wliczona należytość za naładowanie i wyładowanie, tudzież asekuracya powszechna.

Jeżeli strona załatwia naładowanie i wyładowanie natenczas tytułem opłaty na expe-

dycyę pobierane będzie tylko 1.5 ct, od cetnara celnego.

Co się tyczy cen frachtu od innych przedmiotów, ustanowienia opłaty od składu, i innych postanowień względem ruchu, tak postąpić należy, aby odnośne ceny i postanowienia w żadnym razie nie były wyższe i uciążliwsze niż na kolei Cesarzowej Elżbiety.

Uregulowanie cen jazdy i frachtu w granicach powyżej ustanowionych, zostawia sie

koncesyonaryuszowi.

Osobiste przekładanie jednych nad drugich nie może tu jednak mieć miejsca. Jeżeli zatem któremu z odsyłających lub przedsiębiorców przewozu przyzwala się pod pewnemi warunkami zniżenie cen przewozu lub inne ulgi, natenczas zniżenie to lub ulga winno być przyzwolone wszystkim odsyłającym lub przedsiębiorcom przewozu. którzy zgodzą się na te same warunki.

Wszelkie taryfy specyalne muszą być obwieszczane publicznie.

Zresztą zastrzega się prawodawstwu moc uregulowania w każdym czasie postanowień taryfy jazdy i przewozu towarów; koncesyonaryusz winien się poddać temu uregulowaniu.

Administracyi państwa, zawsze wolno będzie zarządzić odpowiednie zniżenie cen jazdy i przewozu towarów, gdy czysty dochód ostatnich dwóch lat wynosić będzie więcej niż dziesiąty procent.

§. 9. Pozwala się aby ceny jazdy i przewozu towarów, były obliczone i pobierane w krajowej monecie srebrnej, jednak w ten sposób, że należytość przypadająca ze względu

na wartość obiegową, winna być przyjmowaną także w walucie krajowej.

Redukcya taryfy na walutę krajową ma się odbywać co miesiąc, na żądanie koncesyonaryusza jakoteż z rozporządzenia administracyi państwa, przyczem jednak bez zezwolenia

koncesyonaryusza nie może nastąpić zniżenie poniżej 5 prc. kursu przeciętnego.

§. 10. Transporta wojskowe winny być przewożone według taryfy zniżonej, a mianowicie według ugody zawartej w tym względzie, jakoteż co do ulg przy przewozie wojska, między ministerstwem wojny a dyrekcyą kolei północnej Cesarza Ferdynanda pod dniem 18 czerwca 1868 *), której postanowienia mają stanowić integralną część składową niniejszego dokumentu koncesyi.

Gdyby jednak ze wszystkiemi lub z większą częścią kolei austryackich ułożone zostały, co do transportów wojskowych korzystniejsze dla państwa postanowienia, takowe mają obowiązywać także na kolei koncesyonowanej.

Postanowienia te winny być zastosowane także do straży skarbowej i straży bezpie-

czeństwa uorganizowanej na sposób wojskowy.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki austryackich kolei żelaznych, ugody względem niesienia wzajemnej pomocy, dostarczeniem środków przewozowych, przy przewozie większych transportów wojskowych, jakoteż do zasad umowionych między ministerstwem wojny dla całego państwa, a istniejącemi administracyami kolei względem zakładania oddziałów kolei polowych.

§. 11. Urzędnicy państwa, oficyaliści i słudzy, którzy z polecenia władzy mającej nadzór nad administracyą i ruchem kolei żelaznych, lub dla zabezpieczenia interesów państwa na zasadzie tej koncesyi w sprawach dochodów, używają kolei żelaznej i wykażą się poleceniem tej władzy, winni być przewożeni bezpłatnie wraz z pakunkiem podróżnym.

^{*)} Rozporządzenia normalne c. k. dziennika rozporządzeń dla armii z roku 18/8, zeszyt 21, Nr. 97.

§. 12. W wypadkach nadzwyczajnej drożyzny żywności w cesarstwie austryackiem, administracya państwa ma prawo zniżyć ceny przewozu tychże do połowy ceny maxymalnej.

§. 13. Koncesyonaryuszowi nadaje się prawo zawiązania spółki akcyjnej i celem pozyskania potrzebnych funduszów, pozwala się mu wydawać akcye i obligacye z prawem pierwszeństwa, opiewające na okaziciela lub na imię, które na giełdach austryackich mogą być przedawane i urzędownie notowane.

Jezeli obligacye z prawem pierwszeństwa będą wydawane w walucie zagranicznej,

natenczas należy także uwidocznić kwotę w walucie austryackiej.

Umorzenie obligacyi z prawem pierwszeństwa, winno nastąpić przed umorzeniem akcyi. Społka wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza; statuta spółki wymagają zatwierdzenia ze strony administracyi państwa.

§. 14. Koncesyonaryusz ma prawo ustanawiać ajencye w kraju i za granicą, tudzież urządzić środki przewozowe dla osób i towarów wodą i lądem z zachowaniem istniejących

przepisów.

§. 15. Państwo przyzwala kolei koncesyonowanej następujące ulgi:

u) Uwolnienie od podatku dochodowego i uiszczanie opłat stemplowych od kuponów, tudzież od wszelkiego podatku, jaki mocą przyszłych ustaw może być zaprowadzony, na przeciąg lat pietnastu;

b) uwolnienie od stempli i opłat przy wszystkich kontraktach, podaniach i innych dokumentach w celu pozyskania kapitału, tudzież budowy i urządzenia kolei, aż do chwili

otwarcia ruchu;

c) uwolnienie od stempli i opłat pierwszej emisyi akcyi i obligacyi z prawem pierwszeństwa, jakoteż kwitów tymczasowych, tudzież od opłat za przeniesienie własności przy zakupnie gruntów.

§. 16. Administracya państwa ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei, tudzież urządzenie ruchu są wykonane we wszystkich częściach odpowiednio celowi i trwale, i zarządzić, aby błędy w tym względzie były powstrzymane, a względnie usunięte.

Administracya państwa, ma także prawo wglądać w działanie za pośrednictwem wyde-

legowanego przez siebie organu.

Komisarz przez administracyę państwa ustanowiony ma także prawo znajdować się na posiedzeniach wydziału zawiadowczego, tudzież na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za stosowne i zawieszać wszelkie rozporządzenia szkodliwe interesowi państwa.

Za ustanowione niniejszem nadzorowanie przedsiębiorstwa budowy, kocesyonaryusz winien ze względu na połączony z temże ciężar czynności uiszczać do skarbu państwa, roczne

wynagrodzenie pauszalne, którego wysokość oznaczy administracya państwa.

§. 17. Czas trwania koncesyi, z wyrzeczoną w §. 9 lit. h) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, ochroną przeciwko zakładaniu nowych kolei, ustanawia się na lat dziewięć-dziesiąt, licząc od dnia otwarcia ruchu na całej koncesyonowanej kolei i gaśnie po upływie tego czasu.

Koncesya gaśnie także, jeżeli ustanowiony w §. 3 termin ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie będzie dotrzymany, a przekroczenie terminu nie może być usprawiedliwione w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, mianowicie przesileniami politycznemi, lub finansowemi.

§. 18. Administracya państwa zastrzega sobie prawo, że po upływie trzydziestu lat od dnia otwarcia ruchu na całej koncesyonowanej kolei, może w każdym czasie odkupić niniejszą koncesyę, a względnie kolej koncesyonowaną za wynagrodzeniem w gotowiźnie koncesyonaryuszowi złożyć sie majacem.

Dla oznaczenia ceny odkupu, obliczony będzie roczny dochód czysty przedsiębiorstwa w ciągu siedmiu lat rzeczywiście odkup poprzedzających, z tego strącony będzie dochód

czysty dwóch lat najniepomyślniejszych, i policzony będzie przeciętny czysty dochód pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak obliczony w ten sposób przeciętny czysty dochód nie wynosił przynajmniej 5²/₁₀ prc. srebrem nominalnego kapitału zakładowego przez administracyę państwa przyzwolonego, natenczasz ta kwota minimalna uważana bedzie, jako czysty dochód, służyć mający z podstawe do wymierzenia ceny odkupu.

Kwota czystego dochodu według tych zasad oznaczyć się mająca, dwadzieścia razy

wzięta, stanowi cenę odkupu.

Cyfra nominalnego kapitału zakładowego podlega przyzwoleniu ze strony administracyj państwa, do niej należą:

a) koszta robót przygotowawczych i sporządzenia planów;

b) koszta budowy i pierwszego urządzenia ruchu (t. j. aż do końca pierwszego roku ruchu po otwarciu ruchu na całej koncesyonowanej kolei), jakoteż wszelkie inne wydatki, jakie trzeba będzie ponieść koniecznie z powodu urządzenia i wprowadzenia w ruch kolei koncesyonowanej, oprócz kwoty wspomnionej już w punkcie a);

c) pięćprocentowe odsetki od kwot kapitału w ciągu czasu budowy aż do otwarcia ruchu na całej koncesyonowanej kolei wpłacanych w miarę postępu budowy i urządzenia ruchu, po straceniu czystego dochodu osiągniętego z częściowych przestrzeni kolei, jeżeliby ruch na tychże rozpoczął się pierwej, i odsetków od pieniędzy wpłaconych a nie zaraz użytych:

d) koszta pozyskania funduszów, a względnie kwota przyzwolonej przez administracyę państwa, przeciętnej straty na kursie, przy ściąganiu funduszów w gotowiźnie przy

wydawaniu akcyi i obligacyi z prawem pierwszeństwa.

Jeżeli po upływie pierwszego roku ruchu, będą wzniesione nowe budowle, lub urządzenia ruchu będą pomnożone, natenczas koszta ztąd powstałe mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli administracya państwa dała pozwolenie na wzniesienie tych nowych budowli, lub pomnożenie urządzeń ruchu, i jeżeli koszta bedą należycie wykazane.

§. 19. Koncesyonaryusz jest nadto obowiązanym, kolej niniejszem koncesyonowaną, po ukończeniu tejże, w razie gdyby później miała być udzielona koncesya na inną kolej żelazną ze Styryi lub Tyrolu przez Hallein do Salzburga prowadzącą, odstąpić na żądanie państwa, koncesyonaryuszowi tej ostatniej, za wynagrodzeniem przez tegoż złożyć się mającem.

Rodzaj i wysokość tego wynagrodzenia zostawia się wprost umowie obu stron.

Gdyby jednak umowa taka nie mogła przyjść do skutku, natenczas jako wynagrodzenie ma być zapłacony kapitał w gotowiźnie, którego wysokość oznaczona będzie według zasad ustanowionych powyżej w §. 18 dla odkupu kolei przez administracyę państwa.

Tylko w razie gdyby kolej nie była jeszcze w ruchu lat 7, lecz zaledwie 5, za podstawę do wymierzenia ceny odkupu służyć będzie czysty dochód przeciętny najpomyślniejszych 3 lat, a jeżeliby kolej nie była jeszcze w ruchu lat 5, czysty dochód roku najpomyślniejszego.

Gdyby odstąpienia zażądano przed upływem pierwszego roku ruchu, natenczas, jak w ogóle we wszystkich wypadkach, cena odkupu winna być ustanowiona nie niżej tej kwoty minimalnej, jaką według §. 18 administracya państwa powinnaby za odkup tej kolei zapłacić.

§. 20. Przy wygaśnięciu koncesyi i z dniem wygaśnięcia, państwo wchodzi bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i w używanie kolei koncesyonowanej mianowicie gruntu, robót ziemnych i sztucznych, całej nadziemnej i podziemnej budowy kolei i wszystkich nieruchomych przynależytości, jakoto: dworców, miejsc do ładowania i wyładowania, wszystkich budynków do ruchu kolei potrzebnych w miejscach odjazdu i przyjazdu,

domów strażniczych wraz ze wszystkiemi urządzeniami przy maszynach stałych, i wszystkiemi nieruchomościami.

Co się tyczy ruchomości, jako to: lokomotyw, wagonów, maszyn ruchomych, narzędzi i innych urządzeń i materyałów o ile są potrzebne do utrzymania ruchu i do tego stosowne, z przedmiotów tych taka ilość, a względnie wartość ma przejść bezpłatnie na rzecz państwa, jaka odpowiada pierwszemu urządzeniu ruchu zawartemu w kapitale zakładowym.

Na mocy odkupu kolei i z dniem tego odkupu, wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu ustanowionej w §. 18 bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej ze wszystkiemi powyżej wymienionemi, a tu należącemi przedmio-

tami, tak ruchomemi jak i nieruchomemi.

Tak przy wygaśnięciu tej koncesyi, jakoteż przy odkupieniu kolei koncesyonaryusz zatrzymuje własność utworzonego z własnych dochodów przedsiębiorstwa funduszu rezerwowego, należących się mu aktywów, tudzież tych osobnych zakładów i budynków z własnego majatku wzniesionych lub nabytych, jakoto pieców do koksu i wapna, odlewarni, fabryk maszyn i innych narzędzi, spichlerzy, doków, składów węgla i innych, do zbudowania lub nabycia których administracya państwa upoważniła go z tym wyrażnym dodatkiem, lub nie stanowią części składowej kolei żelaznej.

§. 21. Gdyby pomimo poprzedniczego ostrzeżenia, miało się powtarzać naruszanie lub niedopełnianie zobowiązań wskazanych dokumentem koncesyi lub ustawami, administracyi państwa przysługiwać będzie prawo, zarządzić odpowiednie ustawom środki zaradcze, a według okoliczności uznać koncesyę, nawet przed upływem trwania koncesyi, jako nieobo-

wiązującą.

§. 22. Koncesyonaryusz przyjmuje na siebie zobowiązanie, że przy obsadzeniu opróżnionych posad służbowych, będzie szczególnie uwzględniał podoficerów c. k. armii którzy

dobrze służyli.

Ostrzegając surowo aby nikt nie ważył się działać przeciwko postanowieniom tej koncesyi i nadając koncesyonaryuszowi prawo domagania się u Naszych sądów wynagrodzenia udowodnionej szkody, udzielamy wszystkim władzom, do których to należy, wyraźny rozkaz, aby ściśle i troskliwie czuwały nad koncesyą i wszystkiemi w niej zawartemi postanowieniami.

W dowód czego wydajemy ninicjszy list, opatrzony Naszą większą pieczęcią, w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia siódmego miesiąca września w roku zbawienia tysiącznym ośmsetnym sześćdziesiątym dziewiątym, Naszego panowania dwudziestym pierwszym.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Plener w. r.

Brestel w. r.

32.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 14 marca 1870,

względem egzaminów przy przyjmowaniu do najniższej klasy szkół średnich.

§. 1. Od początku roku szkolnego 1870/71 uczniowie którzy chcą być przyjęci do pierwszej klasy, jednej ze szkół średnich (gimnazyum, gimnazyum realnego, lub szkoły realnej) nie będą obowiązani przedkładać świadectwo szkoły ludowej, lecz natomiast winni się poddać egzaminowi.

§. 2. Egzamin ten bedzie się odbywał pod nadzorem dyrektora, tudzież nauczy-

cieli, których tenże do tego celu wyznaczy.

§. 3. Przy egzaminie ma być wymaganem co następuje: Tyle wiadomości z religii ile można ich nabyć w pierwszych czterech kursach rocznych szkoły ludowej, biegłość w czytaniu i pisaniu językiem wykładowym a w razie potrzeby pisma łacińskiego, znajomość pierwszych zasad nauki o formach języka wykładowego, biegłość w rozbiorze zdań pojedynczych, rozszerzonych, znajomość prawideł ortografii i interpunkcyi i właściwe zastosowanie tychże, przy pisaniu dyktando, wprawa w czterech głównych działaniach arytmetycznych liczbami całkowitemi.

Stremayr w. r.